

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਡੀ. ਫਲਸੈਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ.

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਦਰ ਵਾਟੀ ਉਰਫ਼ ਬੱਟੇ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਹਰੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 114-ਡੀ 1957.

ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ (1870 ਦਾ VII) —ਸੈਕਸ਼ਨ 7(1) ਅਤੇ (2) — ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਦਾਇਰੇ — ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ—ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ—ਅਦਾਲਤ—ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਡ ਵੈਲੋਰਮ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ.

ਯਸ਼ਪਾਲ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਨੂੰ Sh. ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਮਿਤੀ 7 ਫਰਵਰੀ, 1958 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ 12,000 ਵੱਧ ਅਤੇ ਵੱਧ।

ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ

ਰਾਧੇ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਗਰਵਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਫਲਸ਼ੈ, ਜੇ.—ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਦਰ ਵਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਹਰੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੂਜੇ ਭਰਾ, ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤਕ, ਬੁਲਾਕੀ ਦਾਸ ਦੇ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਤਿੰਨ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ:-

(1) ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਪਰਿਵਾਰਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਰਾਇਆ ਨੇਟ ਉਸ ' ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(2) ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਧੀਨ ਘਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨੇਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ।

(3) ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ 100 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ 300 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ।

ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ' ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਕਲੇਮ ਕੀਤੇ 300 ਰੁਪਏ ' ਤੇ ਵੈਲੋਰੇਮ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ ' ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਉਹ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਦਰ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕੀਮਤ 12,000 ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ।

"ਪੈਸਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ (ਹਰਜਾਨੇ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਜਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ, ਸਾਲਾਨਾ, ਜਾਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ ਸਮੇਤ) ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ: -

ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ- "ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਸਾਲਾਨਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਲ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਦਸ ਗੁਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਕ ਸਾਲ."

ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅਜੀਬ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ, ਅਤੀਤ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਾਤੀਜ਼ਾਦੀ ਬੇਗਮ ਬਨਾਮ ਮਹਿਬੂਬ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਐਡ ਵੈਲੋਰਮ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲੇਮ ਕੀਤੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਦਸ ਗੁਣਾ ਰਕਮ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਐਡ ਵੈਲੋਰਮ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 100 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਨਸੇਮ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ,

ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਲਾਨਾ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਇੱਕ ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇਸ ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਦਰ ' ਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ ' ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ ' ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਦਈ ਸਿਰਫ਼ ਦੇ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਲਿਆ ਕੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ' ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ (2) ਬੇਲੋੜੇ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਅਰਥਹੀਣ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਬਕਾਏ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਲਿਆ ਕੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਵੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਦਾਅਵੇ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗਾ। ਸਲਾਨਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ ਦੇ ਦਸ ਗੁਣਾ ' ਤੇ ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਕੋਰਟ ਫੀਸ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ' ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਉਪ-ਭਾਗਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ 100 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਨਸੈਮ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ' ਤੇ ਪਰਛਾਵਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਵਾਲੇ ਹਨ। ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਉਸਨੂੰ

ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ 20, ਅਤੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ 1926 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪਰਿਵਾਰਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਵੀ। ਉਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਣ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰੁ. ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 5 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਜੂਨ ਤੋਂ ਅਗਸਤ, 1957 ਤੱਕ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਦੇਖਭਾਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਦਈ ਨੇ 100 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮੋਨੈਸੈਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਅਸਲ ਰੂਪ ਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਾਊਂਟ ਭੈਰੋਂ ਦੇਈ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਲਾਈ (1) ਵਿੱਚ ਵਜ਼ੀਰ ਹਸਨ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੀ. ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਰਕਮ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ

ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਧਿਰਾਂ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ ਅਤੇ 31 ਮਾਰਚ, 1960 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।